

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 778/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, Bajzova 2, Košice, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 17 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, odboru kriminálnej polície vo veci vedenej pod ČVS: ORP-2232/2-VYS-KE-2015 Ča a uznesením jeho vyšetrovateľa z 28. decembra 2015, postupom Okresnej prokuratúry Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv/618/15/8803 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. IV Pz 73/16/1000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, Bajzova 2, Košice, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 17 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, odboru kriminálnej polície (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) vo veci vedenej pod ČVS: ORP-2232/2-VYS-KE-2015 Ča (ďalej aj „napadnutý postup okresného riaditeľstva“) a uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva z 28. decembra 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie vyšetrovateľa“), postupom Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej aj „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv/618/15/8803 (ďalej aj „napadnutý postup okresnej prokuratúry“) a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. IV Pz 73/16/1000 (ďalej aj „napadnutý postup generálnej prokuratúry“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol napadnutým uznesením vyšetrovateľa na skutkovom základe uvedenom vo výroku uznesenia obvinený zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“). Sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o vznesení obvinenia prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II uznesením č. k. 1 Pv/618/15/8803-14 z 18. januára 2016 (ďalej aj „uznesenie okresnej prokuratúry“) zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Dňa 29. februára 2016 podal sťažovateľ generálnej prokuratúre návrh na zrušenie napadnutého uznesenia vyšetrovateľa, ako aj uznesenia okresnej prokuratúry podľa § 363 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku. Generálny prokurátor Slovenskej republiky v zastúpení prokurátorom generálnej prokuratúry prípisom č. k. IV Pz 73/16/1000-8 z 28. apríla 2016 (ďalej aj „prípis generálnej prokuratúry“) podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľa upovedomil, že jeho návrh na zrušenie označených právoplatných rozhodnutí odkladá ako nedôvodný.

Sťažovateľ sťažnosť podanú ústavnému súdu odôvodňuje najmä takto:

„K porušeniu práv sťažovateľa malo dôjsť za nasledovných skutkových okolností:

Sťažovateľ sa na mieste spolujazdca prepravoval po ulici [REDAKOVANÉ], keď videl, že je hliadkou kontrolované pred ním idúce vozidlo, ktoré riadil jeho kamarát. Z uvedeného dôvodu aj sťažovateľ spolu s vodičom pristavili vozidlo ku krajnici. Následne zaznamenal, ako príslušníci PZ pristupujú k vozidlu a s hlasným pokrikom naňho mieria zbraňami a žiadajú ho, aby vystúpil. Bezodkladne bola u sťažovateľa vykonaná bezpečnostná a osobná prehliadka.

V tom čase bol na sťažovateľa vydaný zatýkací rozkaz, a mal byť predvedený pred zákonného sudcu v Liptovskom Mikuláši.

Napriek tomu bol sťažovateľ po vykonaní osobnej prehliadky, pri ktorej mu mala byť odobratá toho času sušina neznámeho pôvodu, umiestnený do cely predbežného zadržania. Až na druhý deň bol sťažovateľ vypočutý a eskortovaný v popoludňajších hodinách do Liptovského Mikuláša.

A/ Na základe vyššie uvedených skutočností preto v prvom rade sťažovateľ namieta zákonnosť zadržania a obmedzenia jeho osobnej slobody.

Samotné odôvodnenie príkazu na osobnú prehliadku konštatuje, že sťažovateľ je dlhodobým užívateľom omamných a psychotropných látok, ktoré má pri sebe prechovávať v rôznych množstvách. Do času vydania uznesenia o začatí trestného stíhania a uznesenia o vznesení obvinenia však sťažovateľ nikdy nebol za obdobný skutok trestne stíhaný, ani sa nezúčastnil liečenia pre závislosť na omamných a psychotropných látkach.

Príslušné oddelenie OR PZ požiadalo až v rámci prípravného konania o vypracovanie znaleckého posudku za účelom zistenia, či sťažovateľ je, alebo nie je dlhodobým užívateľom psychotropných a omamných látok. Preto skutočností na podklade ktorých bol vydaný príkaz na osobnú prehliadku službukonajúcim prokurátorom sa nezakladajú na pravde a nie je na ich základe možné vydaný príkaz odôvodniť.

Podľa ustanovení Trestného poriadku môže byť pristúpené k osobnej prehliadke len v prípade, ak je osoba dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Pritom aj informácie na podklade ktorých orgán zakladá svoje stanovisko musia byť získané zákonným spôsobom.

Osobná prehliadka bola pritom realizovaná na mieste, čo je v rozpore s ustanoveniami zákona. Uvedené verifikuje aj protokolácia uznesenia zo dňa 26. 10. 2015, kde poverený príslušník PZ npráp. [REDAKOVANÉ] uviedol, že v čase do 20.02 pri osobnej prehliadke na ul. [REDAKOVANÉ] mal sťažovateľ prechovávať v ľavom vrecku nohavíc igelitový sáčok s neznámou zelenou sušinou. Aj po posúdení časového intervalu, ktorý mal uplynúť od zastavenia vozidla o 19.35 hod. do vykonania osobnej prehliadky o 19.45 hod., je zrejmé, že sa táto neuskutočnila v priestoroch Policajného Zboru, ako to neskôr orgán vo svojich vyjadreniach prezentoval.

V takomto postupe vidí sťažovateľ závažné porušenie jeho osobných práv.

... Sťažovateľ bol ďalej zadržaný a obmedzený na osobnej slobode bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora. Ako dôvod takéhoto konania poverený príslušník v zápisnici o zadržaní a obmedzení osobnej slobody uviedol, že súhlas prokurátora nebolo možné včas dosiahnuť a úkon bol neodkladný, pretože sťažovateľ mal byť prichytený priamo pri čine.

Uvedené je v rozpore s objektívnou skutočnosťou, nakoľko sťažovateľ sám pristavil osobné motorové vozidlo, a v tom čase nemohol orgán činný v trestnom konaní vysloviť záver o podozrení zo spáchania skutku. Nájdenná neznáma sušina bola identifikovaná až v priebehu konania.

Vyznieva pritom nevierohodne, aby orgán činný v trestnom konaní mohol získať súhlas prokurátora v čase o 19.45 hod. za účelom vykonania osobnej prehliadky, ale v čase o 20.02 už súhlas prokurátora získať nebolo možné. Sťažovateľ tiež poukázal na skutočnosť, že by mal v spise existovať záznam o tom, že orgán činný v trestnom konaní skutočne telefonicky kontaktoval prokurátora.

Zákon jasne stanovuje, že bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora je možné osobu zadržať len v prípade, ak bola osoba pristihnutá priamo pri trestnom čine, alebo ak vec neznesie odklad, pričom v danom prípade ani jedna z týchto podmienok splnená nebola.

B/ Za výrazný zásah do osobných práv sťažovateľ považuje aj konanie orgánu činného v trestnom konaní, ktorý v zápisnici o vydaní veci uviedol, že po zákonom poučení sťažovateľ vyslovene uviedol, že odmieta rovnopis takejto zápisnice prevziať.

V uvedenom postupe sťažovateľ vidí snahu orgánu odstrániť procesnú vadu, na ktorú sťažovateľ poukazoval, nakoľko podľa názoru sťažovateľa zápisnica v ktorej absentuje jeho

podpis bola vyhotovená dodatočne, o čom svedčí aj fakt, že práve táto zápisnica bola spísaná na inom hlavičkovom papieri, ako uznesenie zo dňa 26. 10. 2015, sp. zn. ČVS:ORP-3560/JU-KE-2015.

C/ Ďalšie porušenie povinností stanovených zákonom, vidí sťažovateľ aj v tom, že napriek vyhotovenému znaleckému posudku, kde bol určený pôvod dovedy neznámej sušiny, a ktorý bol dňa 06. 11. 2015 doručený Obvodnému odd. PZ Juh, orgán v súlade s ustanovením § 206 Trestného poriadku nevydal bez meškania uznesenie o vznesení obvinenia, nakoľko toto bolo vydané až dňa 28. 12. 2015.

D/ Už v čase zadržania mal pritom orgán činný v trestnom konaní vedomosť o tom, že na základe príkazu na zatknutie vydaného Okresným súdom Liptovský Mikuláš je daný dôvod na eskortovanie sťažovateľa pred zákonnú sudkyňu. Napriek tomu bol sťažovateľ v čase od 20.02 hod. obmedzený na osobnej slobode, zadržaný a umiestnený do CPZ. Sťažovateľ pritom nevidí dôvod, pre ktorý sa ešte v čase 20.02 nemohli realizovať všetky potrebné úkony v zmysle Trestného poriadku tak, aby bolo možné ho prepustiť na slobodu, alebo bezodkladne eskortovať do Liptovského Mikuláša.“

Porušenie svojich v sťažnosti označených práv sťažovateľ ďalej odôvodňuje okrem iného takto:

„Uznesením Okresnej prokuratúry Košice II bola sťažnosť sťažovateľa (proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pozn.) zamietnutá. Podľa názoru sťažovateľa je však citované rozhodnutie nedostatočne odôvodnené a preto nepreskúmateľné.

... uznesenie okresného prokurátora malo obsahovať v odôvodnení dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo vynesené a ktoré by vyčerpávajúco reagovali na sťažovateľove námietky. Pokiaľ prokurátor v odôvodnení svojho uznesenia vôbec nereagoval na podstatnú časť sťažovateľových námietok predovšetkým týkajúcich sa objektu a objektívnej stránky, či subjektu a subjektívnej stránky posudzovaného trestného činu, a neuviedol z akých dôvodov považoval jeho argumentáciu za skutkovo i právne nepodstatnú, postupoval svojvoľne a arbitrárne, čím porušil základné právo sťažovateľa.

Rovnako tak aj odpoveď Generálnej prokuratúry SR na prešetrovanie zákonnosti postupu orgánu činného v trestnom konaní, ktorá bola sťažovateľovi doručená prostredníctvom jeho obhajkyne, nie je možné v žiadnom smere považovať za dostatočnú,

nakoľko orgán sa žiadnym spôsobom nezaoberal námietkami sťažovateľa, nevykonal žiadne šetrenie ale výlučne len sumarizoval obsah spisu.

Takéto vyrozumie Generálnej prokuratúry SR považuje sťažovateľ za svojvoľné, arbitrárne a nepreskúmateľné, bez racionálneho, zákonného základu, čím orgán hrubo porušil ústavné práva sťažovateľa na spravodlivý proces, garantované čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, spojené s právom na obhajobu.

... Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, je sťažovateľ toho názoru, že konaním orgánov činných v trestnom konaní bolo porušené jeho základné právo na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 Ústavy SR, na osobnú slobodu podľa čl. 17 Ústavy SR, a právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom ako súdnom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 Ústavy SR. “

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«Okresné riaditeľstvo Policajného Zboru, Odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Policajného Zboru Košice Juh, v konaní pod sp. zn. ČVS: ORP -232/2- VYS-KE-2015 Ča, ako aj Okresná prokuratúra Košice II, v konaní pod sp. zn. 1 Pv/618/15/8803, a Generálna prokuratúra SR, trestný odbor, v konaní pod sp. zn. IV Pz 73/16/1000, porušili základné práva sťažovateľa podľa čl. čl. 16 ods. 1, čl. 17, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Zrušuje uznesenie Okresnej prokuratúry Košice II, v konaní pod sp. zn. 1 Pv/618/15/8803 zo dňa 18. 01. 2016, a uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného Zboru, Odboru poriadkovej polície, Obvodnému oddeleniu Policajného Zboru Košice Juh, v konaní pod sp. zn. ČVS: ORP-232/2-VYS-KE-2015 Ča zo dňa 28. 12. 2015, ktorému sa vec vracia a prikazuje opätovne rozhodnúť.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4.500 €, ktoré sú porušovatelia práva povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľovi voči Okresnej prokuratúre Košice II priznáva (sťažovateľ zrejme vynechal text „primerané finančné zadosťučinenie v sume... €“, pozn.), ktoré je povinná zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľovi voči Generálnej prokuratúre SR priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.500 €, ktoré je povinná zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresné riaditeľstvo Policajného Zboru... Okresná prokuratúra Košice II a Generálna prokuratúra SR sú povinní nahradiť sťažovateľovi trovy konania...»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 3 ústavy obvineného alebo podozrivého z trestného činu možno zadržať len v prípadoch ustanovených zákonom. Zadržaná osoba musí byť ihneď oboznámená s dôvodmi zadržania, vypočutá a najneskôr do 48 hodín a pri trestných činoch terorizmu do 96 hodín prepustená na slobodu alebo odovzdaná súdu. Sudca musí zadržanú osobu do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od prevzatia vypočuť a rozhodnúť o väzbe alebo o jej prepustení na slobodu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania preskúmal, či sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1 K namietanému porušeniu sťažovateľom označených základných práv podľa ústavy napadnutým postupom okresného riaditeľstva, napadnutým uznesením vyšetrovateľa a napadnutým postupom okresnej prokuratúry

Ústavný súd vo vzťahu k tejto časti sťažnosti sťažovateľa v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal

popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013). Z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu možno vyvodit' ústavný príkaz pre každú osobu, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, v zmysle ktorého musí rešpektovať postupnosť ústavnej ochrany, a preto predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (m. m. IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred inými orgánmi verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ v posudzovanej veci mal právo podať proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa, ako aj napadnutému postupu okresného riaditeľstva, ktorý jeho vydaniu predchádzal, sťažnosť (čo aj urobil), o ktorej bola oprávnená a aj povinná rozhodnúť okresná prokuratúra. Právomoc okresnej prokuratúry rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa tak v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu. Rovnako právomoc generálnej prokuratúry preskúmať napadnutý postup okresného riaditeľstva, napadnuté uznesenie vyšetrovateľa, ako aj napadnutý postup okresnej prokuratúry na základe sťažovateľom podaného návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku vylučuje právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

II.2 K namietanému porušeniu sťažovateľom označených základných práv podľa ústavy napadnutým postupom generálnej prokuratúry

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu

verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd vo vzťahu k sťažovateľom uplatneným námietkam v prvom rade pripomína, že v prípadoch, pri ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojich ústavou garantovaných práv alebo slobôd v trestnom konaní, vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietat také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho predchádzajúcom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 166/2010, m. m. tiež II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07).

Aplikujúc uvedený právny názor na vec sťažovateľa, možno konštatovať, že v tejto časti možno vzhľadom na uvedené považovať sťažnosť v časti týkajúcej sa napadnutého postupu generálnej prokuratúry za predčasne podanú, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu *ratione temporis* ako neprípustnej.

Napriek uvedenému považuje ústavný súd za žiaduce vyjadriť sa k tejto časti sťažnosti podrobnejšie. V tejto súvislosti ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že nie je súčasťou systému orgánov činných v trestnom konaní, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach podľa

čl. 127 ods. 1 ústavy týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Cieľom uplatňovania tejto právomoci ústavného súdu nie je primárne preskúmavanie a posudzovanie právnych názorov orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd (vrátane základných práv a slobôd) fyzických osôb a právnických osôb pri výklade a uplatňovaní zákonov v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej, ani preskúmavanie, či v konaní pred týmito orgánmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa sústreďuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (m. m. III. ÚS 38/05).

Vychádzajúc z už uvedeného, ústavný súd preskúmal napadnutý postup generálnej prokuratúry z hľadiska jeho ústavnej akceptovateľnosti a zlučiteľnosti jeho účinkov s obsahom v sťažnosti označených základných práv sťažovateľa. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ (výslovne) napáda len postup generálnej prokuratúry v označenej veci, avšak z povahy veci vyplýva, že namietaný postup generálnej prokuratúry formálne vyústil do prípisu prokurátora generálnej prokuratúry č. k. IV Pz 73/16/1000-8 z 28. apríla 2016, a preto ústavný súd pri prieskume napadnutého postupu generálnej prokuratúry vychádzal najmä z obsahu tohto prípisu.

Ústavný súd napriek v časti II.1 tohto uznesenia konštatovanému nedostatku právomoci na rozhodnutie o sťažnosti sťažovateľa v časti namietaného porušenia jeho označených základných práv postupom okresnej prokuratúry, v súlade s materiálnym prístupom k ochrane ústavnosti vzal pri posudzovaní namietaného porušenia označených

základných práv sťažovateľa napadnutým postupom generálnej prokuratúry do úvahy aj obsah uznesenia okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv/618/15/8803-14 z 18. januára 2016, ktorým prokurátor okresnej prokuratúry rozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, keďže označené rozhodnutie okresnej prokuratúry a označený prípis generálnej prokuratúry tvoria z hľadiska predmetu požadovanej ústavnej ochrany jeden celok (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

Namietané porušenie svojich v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy sťažovateľ odôvodňuje najmä tým, že jeho osobná prehliadka, ako aj jeho následné zadržanie mali byť príslušníkmi Policajného zboru vykonané v rozpore so zákonom, zápisnica o vydaní (odňatí) veci mala byť spísaná až dodatočne, ďalej tým, že uznesenie, ktorým bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie, malo byť vydané oneskorene, a tiež tým, že prípis generálnej prokuratúry z 28. apríla 2016 je podľa jeho názoru nedostatočne odôvodnený.

Podľa § 99 ods. 3 Trestného poriadku osobnú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že niekto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie

Podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku osobnú prehliadku je oprávnený nariadiť predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt.

Podľa prvej vety § 102 ods. 4 Trestného poriadku bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vykonať osobnú prehliadku len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie.

Podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže policajt zadržať, ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 alebo 2 alebo ak ide o podozrivú osobu podľa § 204 ods. 1, aj keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie. Na zadržanie je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu

možno zadržanie vykonať, len ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku.

Prokurátor okresnej prokuratúry uznesenie č. k. 1 Pv/618/15/8803-14 z 18. januára 2016, ktorým zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, odôvodnil najmä takto:

„Som toho názoru, že vyšetrovateľ PZ postupoval v predmetnej veci zákonne a správne, a to nielen v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ale v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. uvádzané skutočnosti správne vyložil, dostatočne ich zhodnotil a odôvodnil.

Z úradného záznamu policajtov služby kriminálnej polície zo dňa 26. 10. 2015 vyplýva, že na základe operatívno-pátracej činnosti na úseku drogovej trestnej činnosti bolo od osoby konajúcej v prospech policajného zboru zistené, že obvinený je dlhodobým užívateľom omamných a psychotropných látok, ktoré pri sebe prechováva v rôznych množstvách.

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby spisanej dňa 26. 10. 2015 vyplýva, že obvinený bol podľa § 85 ods. 1 Tr. por. zadržaný v čase o 20.02 hod. V zápisnici je vyznačené, že sa tak stalo bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora, lebo obvinený bol pristihnutý pri trestnom čine a súhlas prokurátora nebolo možné dosiahnuť, nakoľko po vykonaní osobnej prehliadky bolo u obvineného nájdené igelitové vrecko s obsahom neznámej zelenej sušiny. Ďalej zo zápisnice vyplýva, že o zadržaní obvineného bol následne okamžite informovaný službukonajúci prokurátor, ktorý so zadržaním obvineného súhlasil.

Z opatrenia na prepustenie zadržanej osoby vyplýva, že po vykonaní procesných úkonov podľa Trestného poriadku bol obvinený v zmysle § 85 ods. 4 Tr. por. dňa 27. 10. 2015 v čase o 10.58 hod. prepustený na slobodu.

Zo zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého spisanej dňa 27. 10. 2015 vyplýva, že obvinený k spáchaniu skutku nevypovedal.

Zo záverov znaleckého posudku č. ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2015/3650 vypracovaného Kriminálnym a expertíznym ústavom Policajného zboru, odboru prírodovedeckého skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice vyplýva, že skúmaním

neznámej, zelenej, rastlinnej sušiny, ktorá bola zaistená obvinenému, bola zistená celková hmotnosť vysušených, vrcholcovitých častí 3,17 g konope. ... Z predloženého množstva 3,17 g konope s priemerným 9,3 % obsahom THC, by bolo možné pripraviť od 10 do 30 obvykle jednorazových dávok, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Rastlina rodu *Cannabis* (konope) je zaradená v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok.

Zo zápisnice o vydaní veci spísanej dňa 26. 10. 2015 o 19.45 hod. vyplýva, že obvinený bol podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vyzvaný na vydanie návykových látok, psychotropných látok, jedov, prekurzorov, prípadne iných predmetov, ktoré súvisia s drogovou činnosťou, poučený o povinnosti tieto veci na vyzvanie vydať a upozornený na možnosť odňatia týchto vecí. Zároveň obvinený bol zvlášť poučený o tom, že je podozrivý zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 Tr. zák. a o zákaze donucovania k sebaobviňovaniu.

Obvinený danej výzve nevyhovel a uviedol, že dobrovoľne nič nevydá, lebo pri sebe nemá žiadne drogy, ani návykové látky ani predmety, ktoré súvisia s drogovou trestnou činnosťou.

Z príkazu na osobnú prehliadku zo dňa 26. 10. 2015 vyplýva, že toho istého dňa počas vykonávania operatívno-pátracej činnosti na úseku drogovej trestnej činnosti bolo zistené, že obvinený je dlhodobým užívateľom omamných a psychotropných látok, ktoré pri sebe prechováva v rôznych množstvách. Na základe takto získaného poznatku počas vykonávania operatívnej služby bolo spozorované osobné motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzali obvinený a vodič... Následne bol voči obvinenému vykonaný procesný úkon podľa § 89 ods. 1 Tr. por., o ktorom bola spísaná zápisnica a ktorému nevyhovel, a preto po predchádzajúcom súhlase službukonajúceho prokurátora bola podľa § 102 ods. 1 Tr. por. nariadená osobná prehliadka obvineného.

Zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky spísanej dňa 26. 10. 2015 o 19.45 hod. (v zápisnici je nesprávne uvedený dátum 26. 12. 2015) vyplýva, že k vykonaniu osobnej prehliadky bolo prikročené na základe ústneho súhlasu službukonajúceho prokurátora a po

predchádzajúcej výzve podľa § 104 Tr. por. na dobrovoľné vydanie omamných a psychotropných látok a po odmietnutí obvineného tieto dobrovoľne vydať. Po vykonaní osobnej prehliadky bolo zaistené v ľavom prednom vrecku obvineného igelitové vrecko, v ktorom bola zabalená neznáma zelená sušina.

Vzhľadom na prezentovaný skutkový stav, ako aj zabezpečené dôkazné prostriedky s poukázaním na nižšie citovanú právnu úpravu obsiahnutú v Trestného poriadku a Zákone o policajnom zbore možno konštatovať, že zaobstaranie omamnej a psychotropnej látky vykonaním osobnej prehliadky obvineného prebehlo zákonným spôsobom, a preto námietky sťažovateľa spočívajúce v tom, že trestné stíhanie sa vedie na podklade nezákonne získaného dôkazu sú nedôvodné.

... Na základe uvedeného s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, som preto dospel k záveru, že vykonanie osobnej prehliadky policajtmi podľa § 102 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 99 ods. 3 Tr. por. u obvineného za účelom zaistenia omamných a psychotropných látok bolo dôvodné a samotný postup pri jej vykonávaní bol v súlade so zákonom. Nakoľko z výsledkov operatívno-pátracej činnosti, na podklade ktorej bolo od osoby konajúcej v prospech policajného zboru v ten deň zistené, že obvinený neoprávnene prechováva omamné a psychotropné látky v rôznych množstvách, čím vzniklo dôvodné podozrenie, že obvinený má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie. Postup policajtov preto potom, ako bol obvinený pri operatívnej službe spozorovaný, t.j. vykonanie jeho osobnej prehliadky, pri ktorej bolo zaistené igelitové vrecko so sušenou zelenou sušinou bol len logickým vyústením už skôr získaného dôkazu z výsledkov prostriedku operatívno-pátracej činnosti. K tomu pre úplnosť poznamenávam, že zo zápisnice o vydaní veci spísanej dňa 26. 10. 2015 vyplýva, že postup § 102 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 99 ods. 3 TP bol voči obvinenému uplatnený až po nevyhovení výzve obvineného na dobrovoľné vydanie omamných a psychotropných látok podľa § 89 ods. 1 TP, v rámci ktorej bol aj zákonne poučený o svojich právach a povinnostiach.

... Námietky sťažovateľa spočívajúce v tom, že v odôvodnení príkazu na osobnú prehliadku sú uvedené nepravdivé a doposiaľ nepreukázané skutočnosti sú z hľadiska posúdenia dôvodnosti vznesenia obvinenia irelevantné. Navyše podľa § 181 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 102 Tr. por. príkaz na osobnú prehliadku vôbec nemusí obsahovať odôvodnenie. Odhliadnuc však od toho, opakovane na tomto mieste dávam do pozornosti,

že z konkrétnych okolnosti získaných na základe výsledkov operatívno-pátracej činnosti podľa Zákona o policajnom zbore vyplynulo dôvodné podozrenie, že obvinený neoprávnene prechováva omamnú a psychotropnú látku.

Rovnako z hľadiska dôvodnosti vznesenia obvinenia je irelevantné posúdenie v tomto štádiu trestného konania, či pri zadržaní obvineného policajti nepostupovali prísne formalistickým výkladom ustanovení Trestného poriadku. Keď ako vyplýva zo zápisnice o tomto úkone, po vykonaní osobnej prehliadky a súčasného zváženia všetkých okolností prípadu dospeli k záveru, že obvinený má pri sebe omamnú a psychotropnú látku a jej prechovávaním sa dopúšťa trestného činu podľa § 171 Tr. zák. ho v zmysle § 85 ods. 1 Tr. por. zadržali bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora. Následne po predvedení k poverenému príslušníkovi PZ bol obvinený oboznámený s dôvodmi zadržania a v zmysle § 85 ods. 4 Tr. por. vypočutý a nakoľko dôvod jeho ďalšieho zadržania pominul bolo opatrením rozhodnuté o jeho prepustení na slobodu. V žiadnom prípade tieto sťažovateľom uvádzané skutočnosti nemôžu mať vplyv na posúdenie zákonnosti zaobstarania dôkazu (drogy), na podklade ktorého bolo začaté a následne aj vznesené obvinenie.

Na tomto mieste však považujem za potrebné sa vyjadriť k námietke sťažovateľa ohľadom toho, že v čase zadržania obvineného orgán činný v trestnom konaní nemohol mať vedomosť o tom, či nájdená sušina sa skutočne radí medzi omamnú a psychotropnú látku. Tu je nutné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, kedy z výsledkov operatívno-pátracej činnosti bolo zistené, že obvinený neoprávnene prechováva omamné a psychotropné látky a následným vykonaním osobnej prehliadky bola nájdená neznáma sušina, pričom netreba opomenúť ani fakt, že procesné úkony vykonávali policajti, ktorých špecializáciou je aj úsek drogovej trestnej činnosti, a preto z ich skúsenosti z tejto oblasti, ako aj toho, že rastlina konope má identický tvar fragmentov, farbu, prípadne zápach bol preukázaný vyšší stupeň podozrenia spáchania skutku a tým dôvodnosť začať trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Súčasne vykonaním tohto zaisťovacieho úkonu, ktorým sa začalo trestné stíhanie (vo veci) je východiskovou podmienkou, ktorá umožňuje vykonať dokazovanie podľa VI. hlavy Trestného poriadku a podrobiť tak zaistenú vec znaleckému dokazovaniu, na základe ktorého bude dostatočne odôvodnený záver pre ďalší postup v konaní. V opačnom prípade by došlo k absurdnej situácii, kedy páchatelia drogovej trestnej činnosti by boli

nepostihnuteľní. Keďže policajti pri vykonávaní služobného zákroku nikdy nemôžu s určitosťou uzavrieť, že sa jedná o drogu, nakoľko k takémuto záveru možno dospieť až na základe znaleckého dokazovania. V tomto štádiu trestného konania ide preto vždy z právneho hľadiska o neznámu látku.

... Na základe vykonaných dôkazov som dospel k jednoznačnému záveru o danosti dôvodného podozrenia, že obvinený spáchal trestný čin uvedený vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia.“

Prokurátor generálnej prokuratúry odloženie návrhu sťažovateľa na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku odôvodnil v relevantnej časti prípisu č. k. IV Pz 73/16/1000-8 z 28. apríla 2016 takto:

„Generálna prokuratúra SR na podklade Vášho podania... preskúmala vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ Košice sp. zn. ORP-2232/2-VYS-KE-2015, obsah dozorového spisu Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1 Pv 618/15/8803, ako aj obsah dohľadového spisu Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. 1/1 KPt 234/16/8800. ...

Cieľom preskúmania bolo zistiť, či rozhodnutím, resp. postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal bolo porušený zákon aj v intenciách Vašich argumentov, vyžadujúcich si nápravu zo strany generálneho prokurátora Slovenskej republiky...

... V kontexte s Vami udávanými skutočnosťami je treba konštatovať, že uznesenie o vznesení obvinenia spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a je riadne odôvodnené.

Rovnako dozorový prokurátor sa dôsledne vysporiadal so všetkými vtedy uvedenými sťažnostnými dôvodmi...

... Z úradných záznamov policajtov služby kriminálnej polície zo dňa 26. 10. 2015 sp. zn. OR PZ-OKP-8/2015 (čl. 2, 3 vyšetř. spisu) vyplýva, že na základe operatívno-pátracej činnosti na úseku drogovej trestnej činnosti bolo od osoby konajúcej v prospech policajného zboru zistené, že osoba [REDAKOVANÉ] je dlhodobým užívateľom omamných a psychotropných látok, ktoré pri sebe prechováva v rôznych množstvách. Táto osoba sa má pohybovať v okolí kostola v mestskej časti [REDAKOVANÉ].

Dňa 26. 10. 2015 počas operatívnej služby bolo na ul. [REDAKOVANÉ] v čase 19.35 hod. spozorované OMV... ktoré bolo zastavené príslušníkmi odboru kriminálnej polície. Po predložení dokladov bolo zistené, že osádka OMV tvoria osoby

██████████ a vodič... Osádke OMV bolo oznámené, že sú podozriví z drogovej trestnej činnosti, kde títo uviedli, že nemajú pri sebe žiadne omamné a psychotropné látky. Následne bol príslušníkmi OKP kontaktovaný službukonajúci prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II, ktorému bola ozrejmená situácia a bol požiadaný o povolenie na vykonanie osobnej prehliadky, ktoré telefonicky udelil. O výsledku osobnej prehliadky, ako aj obmedzení osobnej slobody podozrivého ██████████ bol následne informovaný službukonajúci prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II...

... Zo zápisnice o vydaní veci z 26. 10. 2015 o 19.45 hod. (čl. 50 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že ██████████ bol podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vyzvaný na vydanie návykových látok, psychotropných látok, jedov, prekurzorov, prípadne iných predmetov, ktoré súvisia s drogovou činnosťou, poučený o povinnosti tieto veci na vyzvanie vydať a upozornený na možnosť odňatia týchto vecí. Zároveň obvinený bol zvlášť poučený o tom, že je podozrivý zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 Trestného zákona a o zákaze donucovania k sebaobviňovaniu.

██████████ danej výzve nevyhovel a uviedol, že dobrovoľne nič nevydá, lebo pri sebe nemá žiadne drogy, ani návykové látky ani predmety, ktoré súvisia s drogovou trestnou činnosťou. Súčasne zo zápisnice vyplýva, že menovaný ju odmietol podpísať a prevziať.

Keďže ██████████ nevyhovel procesnému úkonu podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, bola po predchádzajúcom súhlase službukonajúceho prokurátora podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku nariadená osobná prehliadka menovaného.

Zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky dňa 26. 10. 2015 (č. l. 55-60 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že k vykonaniu tejto bolo prikróčené o 19.45 hod. na základe ústneho súhlasu službukonajúceho prokurátora a po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku na dobrovoľné vydanie omamných a psychotropných látok a po odmietnutí menovaným túto dobrovoľne vydať. Vykonaním osobnej prehliadky u menovaného bol zistený v jeho ľavom prednom vrecku igelitový sáčok, v ktorom bola zabalená neznáma zelená sušina. Súčasne zo zápisnice vyplýva, že menovaný ju odmietol podpísať a prevziať (viď č. l. 51-52 vyšetrovacieho spisu - príkaz na osobnú prehliadku z 26.10.2015). Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby (č. l. 4 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že dňa 26. 10. 2015 o 20.02 hod bol podľa § 85 ods. 1

Trestného poriadku zadržaný podozrivý [REDAKOVANÉ]. V zápisnici je vyznačené, že sa tak stalo bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora, lebo osoba bola pristihnutá pri trestnom čine a súhlas prokurátora nebolo možné vopred dosiahnuť, nakoľko po vykonaní osobnej prehliadky bolo u tejto osoby nájdené igelitové vrečko s obsahom neznámej zelenej sušiny. Ďalej zo zápisnice vyplýva, že o zadržaní tejto osoby bol následne okamžite o 20.02 hod. informovaný službukonajúci prokurátor, ktorý so zadržaním menovaného súhlasil.

Následne bol [REDAKOVANÉ] dňa 26. 10. 2015 o 20.02 hod. vypočutý na zápisnicu o výsluchu zadržaného - podozrivého (č. l. 24-25 vyšetrovacieho spisu) za Vašej prítomnosti, kedy využil svoje právo nevypovedať.

Lustráciou osoby podozrivého [REDAKOVANÉ] na Obvodnom oddelení PZ Košice - Juh bolo zistené, že na menovaného vydal dňa 12. 10. 2015 pod sp. zn. 1 T 145/2012 Okresný súd v Liptovskom Mikuláši príkaz na zatknutie podľa § 73 ods. 1 Trestného poriadku (č. l. 77-78 vyšetrovacieho spisu).

Zo zápisnice o dodaní do väzby - do výkonu trestu z 26. 10. 2015 o 20.10 hod. vyplýva, že z dôvodu vydaného príkazu na zatknutie bola o tejto skutočnosti dňa 26. 10. 2015 o 20.45 hod. vyzozumená sudkyňa Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši. Ďalej vyplýva, že menovaný bol 27. 10. 2015 o 01.10 hod. prijatý do cely predbežného zadržania Krajského riaditeľstva PZ Košice.

Dňa 27. 10. 2015 o 10.55 hod. poverený príslušník PZ Obvodného oddelenia PZ Košice - Juh opatrením podľa § 88 ods. 4 Trestného poriadku prepustil zo zadržania [REDAKOVANÉ] (vid' č. l. 5 vyšetrovacieho spisu).

Následne bol [REDAKOVANÉ] dňa 27. 10. 2015 eskortovaný pred sudcu Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši z dôvodu vydaného príkazu na zatknutie (vid' úradný záznam na č. l. 79 vyšetrovacieho spisu).

Po začatí trestného stíhania bol dňa 30. 10. 2015 uznesením povereného príslušníka PZ pribratý do konania Kriminálny ústav PZ v Košiciach na vyhodnotenie a znalecké skúmanie zaisteného igelitového sáčku s obsahom neznámej zelenej sušiny.

Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že sa jedná o rastlinu konope (Cannabis)... Rastlina rodu Cannabis je zaradená v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (v znení neskorších predpisov)

do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok.

... Ako už bolo vyššie konštatované, zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky vyplynulo, že pri vykonávaní osobnej prehliadky bolo nájdené v ľavom prednom vrecku obvineného [REDAKOVANÉ] igelitové vrecko zo zelenou sušinou. Mám za to, že v konkrétnom prípade v zápisnici je dostatočne presný opis odňatej veci. Pokiaľ vychádzate z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Tdo/19/2008 zo dňa 08. 10. 2008, k tomu dodávam, že v tejto trestnej veci bola osobná prehliadka vykonaná najmenej u dvoch osôb a u oboch bola nájdená droga.

Pokiaľ namietate dlhší časový úsek medzi doručením znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/3650 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice a vznesením obvinenia, nebol orgánom činným v trestnom konaní vykonaný žiaden relevantný procesný úkon, teda nemohlo dôjsť k porušeniu práv obvineného v zmysle § 34 Trestného poriadku.

... Postup orgánov činných v trestnom konaní (vyšetrovateľ a PZ, ako aj dozorujúceho prokurátora), s ktorým sa generálny prokurátor SR stotožnil, bol dôvodný a preto Váš návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku odkladám ako nedôvodný, o čom Vás v súlade s ustanovením § 365 ods. 1 Trestného poriadku upovedomujem.“

Po preskúmaní sťažnosti, ako aj k nej priloženej dokumentácie, vychádzajúc predovšetkým z obsahu prípisu generálnej prokuratúry z 28. apríla 2016, ako aj obsahu uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II z 18. januára 2016, ktorých podstatné časti vzťahujúce sa na námietky sťažovateľa boli už citované, ústavný súd konštatuje, že postup orgánov činných v trestnom konaní v posudzovanej veci nevykazuje znaky svojvôle alebo arbitrárnosti a podľa názoru ústavného súdu ho možno považovať za ústavne konformný. Prokurátor generálnej prokuratúry rozhodujúci o návrhu sťažovateľa na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj prokurátor okresnej prokuratúry rozhodujúci o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu o vznesení obvinenia dali náležitú odpoveď na všetky kľúčové výhrady sťažovateľa a ústavne súladným spôsobom objasnili, prečo považovali napadnutý postup okresného riaditeľstva za zákonný a správny.

V okolnostiach posudzovaného prípadu ústavný súd považuje z ústavného hľadiska za akceptovateľný záver prokurátora generálnej prokuratúry, že postup orgánov činných v trestnom konaní v sťažovateľovej veci bol realizovaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi vo veci aplikované inštitúty trestného konania. Z relevantnej spisovej dokumentácie pritom podľa názoru ústavného súdu nemožno vyvodiť záver o jednostrannosti alebo takej aplikácii príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na svoj už opakovane vyslovený názor, podľa ktorého do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka (resp. strany) konania dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu hodnotenia dôkazov alebo právo na rozhodnutie v súlade s jeho skutkovým a právnym názorom, resp. právo na úspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu nie je ani záruka, že rozhodnutie súdu, resp. iného príslušného orgánu verejnej moci bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka (resp. strany) konania (m. m. napr. IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že napadnutý postup generálnej prokuratúry nesignalizuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia sťažovateľom označených základných práv, a preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2016